

Lo Catalanista

Diari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

La correspondencia al Director. | Los originales no 's tornan

DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN
Calderón, 36.

Representación Administrativa á Barcelona
Llibrería de Alvar Verdaguer Rambla Mitj, 5

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Sabadell.	4 rals al mes.
Fora.	14 » trimestre.
Un número sol.	5 céntims.
	Anuncis á preus convencionals.

Pianos. - Afinacions y reparacions
E. LLADÓ
= Calderón, 18. -- Sabadell =

LA CATALANA
SOCIETAT DE SEGURS CONTRA L' INCENDI Y LAS EXPLOSIONS
A PRIMA FIXA,
domiciliada en Barcelona: Dormitori de S. Francesch, n.º 5.
EN LA CASA DE SA PROPIETAT.

Tant per son capital y reservas, que es de **30 millions**, com per esser l' única societat en un tot catalana de las de la seua indole, ha merescut la confiança del públic y sobre tot dels catalans amants de la terra, que no volen cercar fora de casa lo que en sa casa tenen de tota garantia, de manera que comptant 32 anys de vida en 31 Desembre 1896 tenia assegurats capitals que suman

550.741,843.06 PESSETAS

y ha pagat per 4.413 sinistres

5.803.943'11 PESSETAS.

Son Director es **D. Ferran de Delás**, ex-diputat á Corts, Abogat y propietari.
LA CATALANA se troba representada en totes las poblacions importants d' Espanya.
En aquesta ciutat dirigirse á **D. Antoni de P. Capmany. — S. Joan, n.º 43.**

MES LLISSONS DE MÚSICA

Várem preguntar al mestre alemany Richard Strauss si li agradaría coneixer algunes mostres de la nostra música popular catalana; va respondre que sí, y, sense més explicacions ni cumpliments, várem acom-

panyarlo á la casa del Orfeó Catalá en hora en que sabiam estava en Millet ab la secció d' homes de dit Orfeó ensajant pera preparar la seva assistència al Concurs Internacional d' Orfeons de Nissa.

Va serli presentat en Millet. Aquest, ab la seva natural sinceritat y ab aquella deplorable desconfiansa en si mateix que congríà la guerra d' envejetas á que 's veuhen aqui sotmesos los músichs de veritable valer, va dirli que hauria de pendre la bona voluntat y no més que la bona voluntat ab que li cantarian alguna cosa de la terra, y Strauss va respondre donant mostras de la cortesia propia de tota persona ben educada, pero sentantse ab un cert ayre de resignada consideració que ben á las claras manifestava lo pobre efecte que li havian fet en Millet, que encara sembla un noy gran, y tota aquella colla d' orfeonistas d' aspecte senzill, molt joves gayrebé tots, bona cosa d' ells ab tot l' aspecte d' haver sortit totjust del aprenentatje.

Y va comensar l' Orfeó cantant *La Brema* de Clavé. Ja desde 'ls primers compassos va alsar Strauss nerviosament lo cap, va obrir uns ulls com unes taronjas, y va quedar ab tota l' atenció fixada en aquellas valentes harmonías d' una música tan ingénua com superbament cantada. Al arribar á n' aquella cansoneta inmortal, exclamava Strauss, com pera si mateix:—Qué bonich es aixó!—Al venir després aquella entrada tan expressiva *Carrega, carrega, carrega...* lo músich alemany deya ja cridant:—;Magnaifich! Aixó no pot cantarse ja millor.—Y al final, després de la especie de *terantela* ab que acava *La Brema*, després d' aquella esbojarrada bellugadissa de veus, que va sortir viva y ajustada com segurament may va poguer gosarla lo mateix Clavé, l' home ja no va poguer aguantar més, y va aixecarse, y va corre á abrassar á Millet, desfentse en alabansas de tot l' Orfeó.

Tornavam á seure pera sentir altres cosas y comensava l' Orfeó á cantar *La filla del marxant*, que encara estava dihentnos Strauss:—Pero 'l vostre Millet es tot un artista! Es que no vos podeu arribar á figurar lo cabal de talent, de paciencia y de bon gust que representa arribar á lograr aquesta calitat de veus tan expressivas y una tan delicada manera de matisar al costat d' entonacions tan valentes y brillantíssimas.—

L' Orfeó continuá cantant molts més coses: *La Cansó dels Aucells*, *De bon matí*, L' *Emigrant* l' *Ave María* de Victoria... ¿qué sé jo? Y quan tots estavam ja drets pera dirnos adeu, va preguntarli 'l bo d' en Millet á Strauss.—Diheu, mestre: ¿vos sembla si podém anarhi al Concurs Internacional de Nissa sense fer un mal paper?—¿Pero no heu de poguer?—va respondreli 'l músich alemany.—¿Com á Nissa? A Alemania vos voldria veure jo. Estich segur de que tant vosaltres com la vostra música tindrian allí un éxit extraordinari. Avuy mateix escriuré á Wolf, l' emperari dels concerts, sobre la hermosa troballa que he fet á casa vostra.—Y avantsantse á una petició que pugnava per sortir de la boca d' en Millet, va afegir:—Voleu cantar alguna cosa meva? Jo vos enviaré un coro á *setze* parts que tinch compost, que 'm sembla que fará per vosaltres?—

Ja al peu de la escala, va acostársem un dels caps d' ala del Orfeó pera dirme á cau d' orella:—¿Voleu dir que totas las ditas d' aquest home son alguna cosa més que cumpliments? ¿Voleu dir que no s' ha burlat una mica de nosaltres?—

Ni vaig tenir esma per respóndreli. La llissó de Strauss no havia fet cap efecte. L' apocament malèfich del nostre temperament desconfiat y rezelós no s' donava per vensut. ¡Es ben trist això! Tot lo de casa 'ns sembla res; no més te valor pera nosaltres lo de fora casa. Sembla que á cap terra com la nostra escauhen tan be aquellas paraulas que Jesús Nostre Senyor va dir en terra de juheus:—Ningú pot ser profeta en la patria seva.—

Y en cap ram de la activitat de la nostra terra passa això com en lo ram dels músichs. Basta que un músich català s' enlayri una mica pera que totseguit las serpetas de la enveja barroera y de la desconfiança vergonyosa se li cargolin per las camas pera ferlo caure. Y 's necessita tota la fè, tota la bona fè y tota l' energia d' un Millet ó d' un Nicolau pera mantenirse ferm en mitj del sofriment de las fibladas verinosas de la gent del ofici y de las despreciativas insinuacions de certa gent que 's te per ilustrada; porque 'ls efectes d' aquellas envejas y d' aquellas desconfiansas son encomanadissos, y arriban fins á corsecar totes las iniciativas y tota la confiança que pugan tenir en lo propi valer artistas ben apreciables. Lo poble, lo poble ingénuo y sà de cor es lo que devegadas s' encarrega de fer justicia. Seguia ja 'l nostre poble ab conmovedor entusiasme las petjadas del inmortal Clavé, y encara deyan aquella gent del ofici y aquella gent de la burgesia *ilustrada*:—Psé!... en Clavé!...

* * *

Y va tornar triomfant l' Orfeó Catalá de Nissa. Al baixar del tren y al estrenyer en mos brassos á n' aquell cap d' ala desconfiat del Orfeó, lo primer que va dirme va ser això:—Tenia rahó Strauss.—Havia sigut necessari pera tenirne la certesa, que ho hagués dit ab sos aplaudiments repetits y ab sus aclamacions entusiastas més gent de fora: la gent de Nissa.

Avesats los nostres orfeonistas al carácter aixut de la gent de per aquí, que sempre sembla que 's dongui vergonya d' estimular al mérit ab sus alabansas; ensopida y retreta, sempre ab la por de fer un paper ridícul, no se 'n sabian avenir los del Orfeó de trobar á Nissa aquella gent tan franca y oberta, tan alegre y tan falaguera que per tot arreu los omplia d' atencions; aquells homes que per carrers y plassas aplaudian sempre al trobar l' Orfeó y 's treyan respectuosament los barrets al passar la *Senyera*; aquellas senyoretas rialleras y agraciadas que per l' Avenue de la Gare, al sortir triomfants los orfeonistas del Concurs, los enviavan petons y s' arrencavan las flors del pit pera oferirplashi.

Els, que van anar á Nissa, no sols sense una mala recomanació, sino sense conéxehi á ningú, veyan allí festosament enlayrat son mérit de

que aquí tants de paysans seus los havian fet dubtar; ells, que tenian tanta por d' amidar ses forses ab aquells grans y *royals* orfeons belgas de 140 cantants, veyan que tota aquesta grandesa y tota la *royauté* no significavan res devant seu, perque ells ne sabian tanta ó més de música, y obtenian lo gran premi de la lectura á primera vista que aquests tenian ja per segur; (1) ells, que mitj tremolavan pensant en los grans avensos musicals y en lo gust refinat del extranger, veyan que la música que 'ls orfeons estrangers cantavan no tenfa, en general, ni cap ni peus, ni podia compararse ab la nostra del gran Clavé que ells portavan al lloch d' honor y que deixava confosos y admirats á tots: á tot lo públich, als orfeons rivals y flns al Jurat internacional que 'ls demanava las partitures de tan bella música...

Veritablement havia de ser extraordinaria la sorpresa. Y al recordar las batallas qu' havian hagut de donar aquí, en sa propia terra, pera poguer anar endevant, entre las burlas descaradas dels uns y las trabetas solapadas dels altres, per forsa havian de veure en la feta de Nissa una gran llissó: llissó pera ells que d' ara en avant tindrán ja més confiansa en si mateixos; llissó pera 'ls nostres músichs y aficionats curts de vista que no saben trobar art de bebó més que en lo del estranger; llissó, en fi, pera la nostra bona societat, tan superficial com encongida, que pensa encara que aquestas coses dels artistas son cosas de vagamundería y passatems, y que, ab tots los elements d' un benestar qae Deu n' hi do, no sab ni tantsols divertirse.

Sembla que ara ja no se 'n riurán més los músichs de *salon* ó *di camera* y la gent conspicua de *nuestra sociedad más distinguida*, de que l' «Orfeó Catalá» canti *Lo Noy de la mare* ó be 'ls coros *ordinaris* d' en Clavé, perque ara á Fransa, *nada menos* que á Fransa, la terra d' ahont nos ve tot lo més *chic* y de bon gust, han dit que aquests cants del «Orfeó» tenen molt valor artístich, y s' han entussiasmat ab ells, y fins los han demanat pera cantarlos. ¿Qui ho havia de dir? !Sembla mentida! ¿Y aixó de que 'ls nostres xeixanta coristas se 'n haigin emportat lo primer premi en competencia ab los *royals* 140 cantants de Bruselas? ¿Y lo de que 'l Jurat internacional hagi acordat concedir un diploma honorífich y fora del Concurs al nostre Lluís Millet, tan jove, y tan... de casa? ¿Qui ho havia de dir?

Los que fa temps que havém vist l' «Orfeó», una de las glorias més

(1) Lo *Diario de Barcelona* d' abir va publicar una noticia copiada de *Le Petit Niçois* de la que 's desprenia que l' Orfeó Catalá no havia obtingut aquest primer premi, sense pendrers tant sols la pena, avans de publicar la noticia, d' arribar-se al seu local de dit Orfeó á preguntar si era aixó veritat ó mentida, ni adonar-se de que 'l mateix *Petit Niçois* de l' endemà publicava 'l fallo del Jurat ab la declaració de que l' Orfeó Catalá havia obtingut aquest primer de la leitura á primera vista *Sen cosetas* aquestas que justifican lo tò general d' aquest article y que no tenen de produhir altre efecte que fer riure á la gent séria.

llegítimas del art català, y que havém bregat sempre al dret pera que la gent se 'n fes càrrech, sufrint las invectivas dels que maliciosament suposavan que las nostras rahons eran no més que rahons d' amistat, havém de donarnos per satisfets ab l' amorosa, entusiasta y brillantissima rebuda que l' poble de Barcelona feu al «Orfeó Catalá» la nit del derrer dimecres al retornar triomfants los nostres orfeonistas del Concurs International de Nissa.

Y dels nostres músichs de la mena dels mossegayres no hi ha per qué preocupársen gayre. Per aquesta gent del ofici no hi ha llisons que hi valguin. Lo de Nissa no significa res. De la mateixa manera que la gent castellanizada de per aquí continuará preferint lo *Coro de Angeles del genero chico* á tots los *coros* del «Orfeó Catalá», ells continuará preferint... qualsevol cosa, á que se enlayri y glorifiqui á un musich de talent veritable, y continuarán dihent á qui vulga escoltarlos:— Psé!... En Millet!....

E. SUÑOL

(De *La Renaixensa.*)

SECCIÓ RELIGIOSA

Sants del dia.—S. Andreu apostol.—S. Castúlo y Eufrepes mar.—S. Maura y Sta. Justina verge y mr.—S. Troyá, bisbe.—S. Constanci confessor y S. Zossim.

La missa en honor de S. Andreu.

La Epistola es del cap. X del apostol S. Pau als Romans; diu que tots los que invocan á Deu ab Fé serán salvos.

Lo Evangeli es del cap. IV de S. Mateu. Refereix com Jesucrist cridá per que 'l seguissau, als pescadors, que després siguieren S. Pere, S. Andreu y los fills del Zebadeo. S. Jaume y S. Joan.

Parroquia de S. Feliu.—Continuan las cuarenta horas; A dos quarts de vuyt missa en lo Carme per D. Eusebi Verdiell á la mateixa hora á S. Joan per D. Joan Gorina y Borrell; de dos quarts de vuyt á dos quarts de nou en lo S. S. se dirán missas aniversari de D.ª Jósefa Matas Vda. de Capella.

Demà 's comensaran los exercisis espirituals de la Comferencia de S. Vicents de de Paul y Academia Católica. Será l' orador lo Rt. P. Vicents Valls de la Companyia de Jesús. Los actes serán cada vespre á un quart de vuyt y la conclusió lo dia de Imaculada.

Parroquia de la Concepció.—A las sis missa per D. Baldomero Velazquez y á las set per D. Francisco Vila.

NOVAS

D'umenge á la nit nostre company D. Pau Colomer doná la conferència anunciada, en lo Centre Català, exposant las impresions rebudes en lo viátge á Nissa acompañant l' Orfeó Catalá, en representació dels catalanistas d' aquesta ciutat.

Las familias y socis qu' assistiren á la sessió intima, quedaren agradablement complascudas de las ben ensopegadas descripcions de nostre company qui anotá al paper un munt d' impresions personals que retrata-

tan fidelíssimament las costums, lo terrer, la naturalesa de la Fransa catalana coneguda per Provensa.

Un d' aquests dies tindrém lo gust d' insertarla íntegra en aquestas planas.

Lo Butlletí del Circol Tradicionalista d' aquesta ciutat al parlar del *meeting* federal celebrat al Euterpe, estampa una afirmació que no podém deixarla passar sense protesta.

En bonhora que no vaigi assistir al *meeting*, en bonhora que digui de 'n Laporta lo que tal vegada no hauria dit si hagués assistit com semblava natural tractantse del objecte que movia al partit federal sabadellench, pero no podém, encare que sols sia dit per mortificar al orador federalista, deixar en peu la afirmació de que son *Senyor*, D. Carlos, siga 'l tipo que recorda nostres Berenguers y Jaumes.

A 'l home que ha regat ab la sanch de tants infelisos lo terrer espanyol sols per atrapar una corona, no 's pot, no 's deu, sens cometre una profanació, compararlo als egregis Comptes Reys de nostra gloriosa historia.

Será 'l tipo que 's vullga 'l seu *Senyor*, pero per l' amor de Deu, no confongui ni profani venerables figures de la llibertat de Catalunya.

Si te amor lo Butlletí à nostra historia, si te carinyo per sas gestas heròicas, per sos Reys inolvidables, no 'l faigi aborrir al poble català comparantlos ab qui tants trastorns nos ha portat ab sa guerra fraticida.

Y recordi sempre que à la rassa del seu *Senyor* devém la perduta de la llibertat de Catalunya.

La companyia de sarsuela del Sr. Riuhet, posá en escena lo diumenge passat en lo teatro Euterpe, *Las Zapatillas* que obtingué un regular desempenyo y *Las Escopetas*, sarzueleta nova en aquesta ciutat, molt xistosa, en la que hi está admirablement en son paper lo reputat actor senyor Daina, demostrantho aixís la numerosa concurrencia que l' aplaudi en vari pasatges. Per final va representarse la coneguda sarzueleta *Los Cocineros* que també va obtindre un bon desempenyo y fentse applaudir lo senyor Daina en los couplets satirichs-humoristichs que cantá eu lo segon quadro.

La orquesta y coros bastante bé.

La empresa prepara per las festas de la Fira *Cuadros disolventes*, sarzuelita nova en aquesta ciutat y en la que hi pren part un coro de noys y noyas.

Avuy deu celebrar sessió de primera convocatoria nostre Ajuntament.

Demà dimecres tindrà lloc en nostra Audiencia lo Judici oral que per la causa d' aquest Jutjat se segueix contra Magí Ribera.

Lo Centre Industrial y 'l Círcol Federal preparan grans balls per los días de la vinenta Fira; igualment en lo Ateneo l'element dramàtic prepara una extraordinaria funció.

Lo passat diumenge morí en aquesta ciutat, després de llarga malaltia, la Sra. D.ª Jacinta Benessat y Folch, germana de nostres distingits amichs don Francisco de Paula y don Jaume, als que doném nostre més sentit pésam per la pèrdua qu'acaban de sufrir.

Deu tinga en sa santa glòria à la piadosa difunta.

La funció que debia donar lo dissapte passat la «Agrupació Cervantes» en lo teatro d' aquest nom, tingué que sospender per causes imprevistas, anunciantse per lo passat diumenge à la tarda. Se posà en escena lo drama català *La bolva d' or* y la pessa *Mala nit*, essent molt aplaudits tots los joves aficionats que hi prengueren part.

La concurrencia va ser molt escassa.

Lo diumenge à la tarda tingue lloch en lo teatro de la Associació de Catòlics la representació del applaudit drama de Frederich Soler, titolat *Or y la comedieta Pel y á repel* per la Secció Lírica dramàtica de la esmentada Associació.

La concurrencia sortí complertament satisfeta, essent molt aplaudits los aficionats que hi prengueren part.

Hem sentit à dir que en lo Vapor Grant del Cotó s'hi ha de instalar una màquina de vapor de quatrecentes cavalls de forsa que està construintse en los Tallers del *Nou Vulcano* de Barcelona.

En tal cas fora aquesta la màquina de vapor mes potent de Sabadell.

Celebraríam que 's confirmés la notícia per lo que afecta à la importància industrial de nostra població, y per lo llovable esperit proteccionista de bona llew que revela 'l fet de escullirse pera tan' seria instalació una màquina de construcció catalana.

Lo Centre Federalista de Barcelona ha enviat lo següent telégrama:

«Excm. senyor President Consell Ministres.—Madrid.—Tan federal avuy com sempre, aquest Centre se complau en apladir al Gobern presidit per V. E. per haver concedit à nostras Antillas la seva autonomía.

Llástima gran que no se 'ns hagi escoltat avans. Aplicada la autonomía política y administrativa à aquell territori quan nosaltres ho demanavam, nos haurian estalviat dues gúerrars que han extingit dues generacions de nostra joventut peninsular y gastat rius d' or que 'ns han empobrit y arruinat.

Recordi V. E. al rebre nostre aplauso desinteresat que las demés regions espanyolas suspiran també per la seva autonomía política y adminis-

trativa y pensí que no será just ni equitatiu concedirla als que la han demanada ab las armas á la mà y negarla als que la sollicitan per medis pacifichs.

Pel Centre Federalista de Barcelona.—Lo President, Prats.—Lo Secretari, Albas.»

PIANOS de totes classes, nous y usats. COMAS, Rambla, 93, casa de confiansa.

TELEGRAMAS

Madrid, 29, 10 m.—La Cambra de Comers y l' Círcol d' Hisendats de l' Habana han telegrafiat al Ministre d' Ultramar que mentres se concedeixi la autonomia arancelaria, se comprometen á assegurar un marge protector als productes peninsulars d' un 40 ó 50 per cent. En Moret ha contestat felicitantlos per sa actitud y n' ha donat compte tot seguit a las Corporacions econòmiques de Barcelona.

Dihen de New-York que al saberse los decrets concedint la autonomia á Cuba s' han resolt molts cubans emigrats á retornar á l' illa. També 's diu que la Junta revolucionaria 's troba dividida per esser molts los que creuhen arribada l' hora de regoneixer la legalitat concedida per Espanya á la antiga colonia.

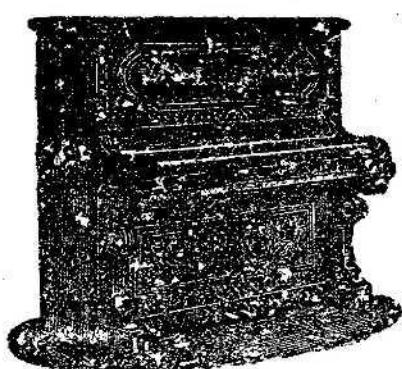
Madrid, 29, 6 t.—En lo Consell de demà tractaran los ministres del efecte causat á províncies per la concesió de la autonomia. També 's parlará de la intenció que tenen las Diputacions forals de demanar se concedeixin franquicias autonómicas á sas provincias respectivas.

Los acorts presos en la reunió de's carlins, probablement los publicará demà «El Correo Español».

Hi ha expectació per saber com se rebrán á Cuba las reformas autonómicas.

CAMBIS

Londres á 90 días fetxa	33'10 d.
» á la vista	33'45 p.
París	32'60

Pianos nous y assegurats de tot defecte de construcció per 5 anys. Los nous se venen desde **150 dures** y son construïts ab march de metall, bona pulsació y candeleros dobles.

Pianos usats n'hi hán 5 pera vendre, á preus econòmichs.

Aquesta casa s' encarrega de tota classe de afinacions y reparacions.

DIRIGIRSE A

JOAN COMAS FAURA
Rambla, 93. — SABADELL